

Vergaderjaar 1991–1992

22 352**Wijziging van de inkomstenbelasting en de loonbelasting in het kader van het werkgelegenheids- en inkomensbeleid 1992****Nr. 3****MEMORIE VAN TOELICHTING****Inleiding**

Dit wetsvoorstel strekt ertoe om met ingang van 1992 de belastingvrije som en het arbeidskostenforfait te verhogen en voor het jaar 1992 de inflatiecorrectie op de schijflengten terug te nemen. De voorgestelde maatregelen vloeien voort uit het beleid zoals dat is uiteengezet in de notitie «Beleidspakket werkgelegenheid en inkomensbeleid» van 27 augustus 1991 (Kamerstukken II, 1991–1992, 22 221, nr. 1). Zoals ook is aangegeven in de miljoenennota 1992 maken ze deel uit van een groter pakket fiscale maatregelen dat is voorzien voor 1992.

Met betrekking tot het koopkrachtbeeld gaat het om een bijstelling in die zin dat een verbetering optreedt aan de onderzijde van het inkomensgebouw. Daarmee wordt koopkrachtachteruitgang zoveel mogelijk voorkomen. Tegelijkertijd is ingevolge het werkgelegenheidsbeleid een verhoging van het arbeidskostenforfait aan de orde.

In de genoemde afweging spelen belangrijke factoren een rol als het financieringstekort, de collectieve lastendruk en de ontwikkeling van de koopkracht van de verschillende sociale groepen. De huidige budgettaire situatie, rekening houdende met de bestaande collectieve lastendruk, vergt dat de maatregelen van het fiscale pakket 1992 dienen te worden getroffen door middel van een herschikking.

De thans voorgestelde fiscale maatregelen verbeteren het inkomensbeeld en kunnen bijdragen aan de verbetering van de werkgelegenheids-situatie. Daarmee is dit onderdeel van het fiscale pakket een onmisbaar element van het beleidspakket. Immers, door de verhoging van de belastingvrije som met f 425, en met name de ten opzichte van de tussenbalans ingezette extra verhoging ad f 200, verbetert het algemene koopkrachtbeeld met een nadruk op minimumniveau. De voorziene verhoging van het arbeidskostenforfait van 4 tot 5% en van het maximum met f 450 maakt het aantrekkelijker de arbeidsmarkt te betreden. Te zamen genomen zal van deze maatregelen, door de positieve inkomensontwikkeling die zij genereren, een matigend effect op de loonvorming en daarmee op de loonkosten uitgaan. Mede door de doorwerking naar onze concurrentiepositie kan dit een positieve uitwerking hebben op de werkgelegenheidsontwikkeling. Door het in 1992 terugnemen voor wat betreft de schijflengten van de inflatiecorrectie – die 3% beloopt – wordt

een financiële bijdrage aan dit beleidspakket gegenereerd zonder dat het financieringstekort hiervoor behoeft te worden belast en wordt tegelijk het inkomensbeeld in evenwichtige zin bijgesteld.

De dekking van de thans voorgestelde maatregelen wordt, zoals reeds is opgemerkt, gevonden binnen het totale fiscale pakket voor 1992. In vergelijking tot de bij de zogeheten tussenbalans voorziene dekking voor de, in dit wetsvoorstel begrepen, verhoging van de basisaftrek met f 225 is ten dele gekozen voor een andere financiering aangezien maatregelen in de sfeer van de dividendvrijstelling en een beperking van de aftrek van de consumptieve rente voorkomen in het rapport van de commissie-Stevens. Het fiscale pakket voor 1992 ziet er daarmee als volgt uit:

Fiscaal pakket 1992 (in miljoenen)

Dekking

a. tabaksaccijns	130
b. terugnemen inflatiecorrectie tariefschijven	1 120
c. automatische voorlopige aanslagregeling vennootschapsbelasting	375
d. overige dekking	190

Aanwending

a. verhoging basisaftrek met f 425	1 005
b. verhoging arbeidskostenforfait	470
c. overige fiscale voorstellen	230

Nadere afweging

Aan het inzetten van het fiscale instrument in het beleidspakket is een diepgaande afweging voorafgegaan. Het belang van het werkgelegenheids- en inkomensbeleid heeft daarin voorop gestaan. De inzet van dit fiscale beleidspakket daarin is essentieel omdat de combinatie van de verbetering van het koopkrachtbeeld en het verbeteren van het bruto-netto traject voor de actieven in het totale kader van het beleidspakket voor 1992 zo op de beste wijze bereikt kan worden. Tegelijk is aandacht besteed aan meer fiscale aspecten van de voorstellen, vooral met het oog op de fiscale ontwikkelingen in de toekomst.

Zo bevat het voorstel een aantal onderdelen die de heffingsgrondslag voor belasting en premie verkleinen. Dit gebeurt door de verhoging van de belastingvrije som en van het arbeidskostenforfait.

Het terugnemen van de inflatiecorrectie versmalt de grondslag voor de premieheffing nog wat verder.

Het directe effect van de grondslagversmalling voor de belastingen is in de opbrengstcijfers verwerkt; op de langere termijn kan het buiten de heffing brengen van grotere delen van inkomens er toe leiden dat de bijdrage van lage inkomens aan de belastingopbrengst zo terugloopt dat het toenemen van werkgelegenheid voor zover het deeltijdfuncties of anderszins tot lage jaarinkomens leidende werkzaamheden betreft, niet of nauwelijks aan de belastingopbrengst zou bijdragen. Voor zover het daarbij zou gaan om het verschuiven van werkgelegenheid en niet om nieuwe werkgelegenheid, zou daarbij ook de opbrengst van de loon- en inkomstenbelasting aan erosie onderworpen kunnen worden. Wat de premie betreft kan daarnaast worden opgemerkt dat de grondslagversmalling samenhangend met de huidige maatregelen overeen komt met een premiederving van ruim 2 miljard. Deze grondslagversmalling leidt geïsoleerd gezien tot een stijging van het premiepercentage en daarmee tot een verhoging van de marginale druk in de eerste schijf. Door de

verhoging van de vrije som en van het arbeidskostenforfait, en de daaraan gerelateerde verhoging van de invorderingsvrijstelling, valt uiteraard ook een groter deel van de inkomens buiten het heffingsbereik van de premie voor de volksverzekeringen.

Het eenmalig terugnemen van de inflatiecorrectie op de schijflengten – de inflatiecorrectie wordt zo als het ware voor één jaar overgeslagen – leidt weliswaar tot een zekere versteiling van de progressie omdat in reële termen de schijven worden verkort, maar is wel inpasbaar. Dit mede omdat het verhogen van de vrije sommen het aangrijppunt van de hogere schijven in nominale termen verschuift, waardoor de uit het terugnemen van de inflatiecorrectie voortvloeiende verlaging voor een groot deel wordt ondervangen. Gelet ook op het inflatiebeeld van de afgelopen jaren leidt dit daarmee niet tot een wezenlijke verslechtering van de tariefstructuur.

Het verhogen van het arbeidskostenforfait sluit onder meer aan bij de voorstellen van de commissie Stevens en past ook overigens in de discussie die terzake is gevoerd. Daarbij is onder meer aan de orde het feit dat in de loop der tijd de reële betekenis van het forfait is afgenomen omdat het maximum daarvan, anders dan in het verleden, al op het minimumloonniveau bereikt wordt. Toch moet ook worden opgemerkt dat onder de bestaande 4%-regeling (maximum f 1036) al 90 à 95% van het totale aantal belastingplichtigen met inkomsten uit tegenwoordige arbeid valt. Voor al deze mensen staan dus geen werkelijke kosten tegenover een verhoging van het forfait. Het is duidelijk dat juist daardoor deze verhoging het bedoelde netto inkomensvoordeel oplevert. Tegelijk indiceert dit gegeven dat er geen directe fiscale aanleiding is voor de thans ingezette verhoging. Wel kan – naast de hiervoor genoemde afweging – de te bereiken vereenvoudigingswinst plus het vermoeden dat werkenden niet allen al hun kosten kunnen of willen aftrekken deze verhoging helpen dragen. Voor de volledigheid moet nog worden aangetekend dat de verhoging van het forfait geen betekenis heeft voor diegenen die zoveel kosten moeten maken dat zij niet de forfaitaire maar de werkelijk gemaakte kosten aftrekken.

Ten slotte moet de kanttekening worden geplaatst dat bij de huidige voorstellen elementen een rol spelen die ook van belang zijn in het kader van de voorstellen van de commissie Stevens. De gevolgen voor dat pakket zullen nader in kaart moeten worden gebracht. Daarop zal bij het regeringsstandpunt ter zake nader worden teruggekomen.

Inkomenseffecten

In de bij deze memorie gevoegde bijlage worden voor werknemers (tabel 1), bejaarden (tabel 2) en zelfstandigen (tabel 3) de inkomensgevolgen gegeven van het totale in dit voorstel neergelegde fiscale pakket. De geïsoleerde effecten van de drie onderdelen van dit pakket zijn weergegeven in de tabellen 4 tot en met 6: in tabel 4 de gevolgen van het terugnemen van de inflatiecorrectie, in tabel 5 de gevolgen van het verhogen van de belastingvrije som en in tabel 6 de gevolgen van het verhogen van het arbeidskostenforfait. De gecumuleerde inkomenseffecten van de verhoging van de belastingvrije som en het terugnemen van de inflatiecorrectie zijn opgenomen in tabel 7. Deze laatste inkomenseffecten zijn globaal gesproken ook te beschouwen als de effecten voor werknemers die niet van het arbeidskostenforfait gebruik maken, maar die (hogere) werkelijke kosten hebben. Ten slotte worden in tabel 8 de effecten voor werknemers/tweeverdieners bij een aantal inkomensposities gegeven.

Het effect van de als gevolg van het fiscale pakket optredende versmalling van de heffingsgrondslag voor de volksverzekeringen is niet in de tabellen verwerkt. Deze versmalling van de heffingsgrondslag en de

daaruit voortvloeiende premiederving moeten worden gezien in samenhang met de eveneens uit het Beleidspakket werkgelegenheid en inkomensbeleid voortvloeiende verhoging van de WAO-premie. De verhoging leidt er toe dat de vermogenspositie van de volksverzekeringsfondsen over het geheel genomen niet verandert.

Budgettaire effecten

De budgettaire gevolgen van de drie in dit wetsvoorstel opgenomen maatregelen zijn als volgt (mutaties in miljoenen op transactiebasis).

	Ontvangsten		Uitgaven	
	belasting-opbrengst	premie-opbrengst	uitgaven AOW/AWW	bijstandskosten
Achterwege laten inflatiecorrectie op schijven	1 325	- 815	-	-
Verhoging belastingvrije som	- 1 175	- 650	295	15
Verhoging arbeidskostenforfait	- 550	- 600	-	-

Op kasbasis bedraagt de belastingderving in 1992 circa 350 miljoen; op transactiebasis is de belastingderving circa 400 miljoen.

Het totaalbedrag aan premiederving volksverzekeringen en extra AOW- en AWW-uitkeringen van ruim 2,3 miljard (680 miljoen AWBZ en 1680 miljoen overige fondsen) correspondeert met ruim 1%-punt tarief eerste schijf voor niet-bejaarden en circa 0,25%-punt voor bejaarden. De hier gegeven effecten zijn, zoals ook de inkomenseffecten, geïsoleerde effecten.

Uitvoeringsaspecten

Ter zake van de uitvoeringsaspecten leidt de verhoging van het arbeidskostenforfait ertoe dat minder belastingplichtigen van de aftrek van werkelijke kosten gebruik zullen maken. Dit betekent een geringe menskrachtbesparing; tegelijk echter is aan het relatief verkorten van de eerste tariefschijf een gering extra menskrachtbeslag verbonden. Per saldo is de invloed op de uitvoeringslast te verwaarlozen.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel I (Wet op de inkomstenbelasting 1964)

Artikel I, onderdeel A, behelst de verhoging van het kostenforfait bij inkomsten uit tegenwoordige arbeid tot 5% met een maximum van f 1518. Het minimum blijft ongewijzigd.

De onderdelen B.1., B.2. en B.3. bevatten de verhoging van de basisaftrek, de alleenstaande-ouderaftrek en het maximum van de aanvullende alleenstaande-ouderaftrek tot respectievelijk f 5225, f 4180 en nogmaals f 4180. De verhoging van de basisaftrek werkt, zonder dat daarvoor afzonderlijke bepalingen nodig zijn, door naar enige regelingen waarbij de omvang van die aftrek van belang is, zoals de regeling voor betalingen door de ene echtgenoot aan de andere voor verrichte werkzaamheden en de invorderingsvrijstelling (respectievelijk artikel 5, zevende lid, en artikel 65 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964).

In onderdeel C is de voor 1992 geldende algemene tarieftabel

opgenomen. Deze is gelijk aan de voor 1991 geldende tabel. Aldus wordt bereikt dat met betrekking tot de schijflengten de inflatiecorrectie voor 1992 wordt overgeslagen. Onderdeel D bevat de voor 1992 geldende «buitenlandertabel»; ook deze is gelijk aan de voor 1991 geldende tabel.

De voor de inkomstenbelasting geldende bijzondere tarieven zijn slechts van toepassing voor zover de bovengrens van de eerste tariefschijf wordt overschreden. De onderdelen E, F, G en I bevatten de door de wijzigingen van de schijflengten noodzakelijk geworden aanpassingen van de desbetreffende bepalingen.

Artikel 64, tweede lid, onderdeel c, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 geeft een omschrijving van een van de situaties waarin een verplichte aanslag inkomstenbelasting wordt opgelegd. Voor die bepaling is relevant of het gezamenlijke bedrag van bepaalde looninkomsten meer beloopt dan de som van de lengte van de eerste tariefschijf en het bedrag van de basisaftrek. Dit bedrag is aangepast overeenkomstig de wijzigingen van de basisaftrek en de tarieftabel (onderdeel H).

Artikel II (Wet op de loonbelasting 1964)

De in artikel II opgenomen wijzigingen van de Wet op de loonbelasting 1964 komen overeen met de in artikel I, onderdelen A t/m D en F opgenomen wijzigingen van de Wet op de inkomstenbelasting 1964.

In artikel 26, zesde lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 is voor bepaalde situaties voorzien in een bijzonder tarief. Evenals het geval is bij de inkomstenbelasting, is dit bijzondere tarief slechts van toepassing voor zover de bovengrens van de eerste tariefschijf wordt overschreden. Onderdeel E bevat de door de wijzigingen van de schijflengten noodzakelijk geworden aanpassing van de genoemde bepaling.

Artikel III (Wet tijdelijke handhaving leeftijdsgrens verzekerings- en premieplicht AAW)

Het tarief van de inkomstenbelasting en de loonbelasting is ook opgenomen in artikel V, onderdelen D en E, van de Wet tijdelijke handhaving leeftijdsgrens verzekerings- en premieplicht AAW. Deze wet expireert op 1 januari 1992. Het lag aanvankelijk in de bedoeling voor die datum te komen tot een herziening van het voorzieningenpakket voor gehandicapten. Nu de voorbereidingen van deze herziening nog niet zijn afgerond, wordt voorgesteld de expiratiedatum met een jaar te verschuiven. Een wetsvoorstel dienaangaande is ter advisering aan de Raad van State voorgelegd. Bedoeld wetsvoorstel voorziet tevens in het toepassen van de inflatiecorrectie op de in de Wet tijdelijke handhavinge leeftijdsgrens verzekerings- en premieplicht AAW opgenomen tarieftabellen.

De onderdelen D en E van artikel V van die wet strekken ertoe na afloop van de in die wet opgenomen horizonbepaling de verhoging van het belastingpercentage van de eerste tariefschijf ongedaan te maken. Met het oog hierop moet de beperking van de schijflengten ook plaatsvinden met betrekking tot de in de bedoelde wet opgenomen tarieftabel. Om te bereiken dat dit onder alle omstandigheden tijdig gebeurt, is in artikel V bepaald dat artikel III toepassing vindt voordat artikel V, onderdelen D en E, van de Wet tijdelijke handhaving leeftijdsgrens verzekerings- en premieplicht AAW toepassing vindt.

Artikel IV (samenloop met Wet tijdelijke handhaving leeftijdsgrens verzekerings- en premieplicht AAW)

Ingeval het vorengenoemde artikel V van de Wet tijdelijke handhaving leeftijdsgrens verzekerings- en premieplicht AAW, anders dan in het voornemen ligt, reeds toepassing zou vinden met ingang van 1 januari 1992, worden de tarieftabellen van de inkomstenbelasting en de loonbelasting per die datum vervangen door de in de onderdelen D en E van dat artikel V opgenomen tabellen. Om te voorkomen dat die tabellen vervolgens zouden worden vervangen door de in artikel I, onderdeel C, en artikel II, onderdeel C, van dit voorstel opgenomen tabellen, is in artikel IV geregeld dat in dat geval laatstgenoemde bepalingen vervallen.

Artikel V (inwerkingtreding)

De onderhavige maatregelen treden in werking per 1 januari 1992. De in dit voorstel opgenomen bedragen zijn de feitelijk in 1992 geldende bedragen. Daarom is in artikel V bepaald dat de wetswijzigingen worden aangebracht nadat de inflatiecorrectie bij de aanvang van het kalenderjaar 1992 heeft plaatsgevonden op de bedragen van het arbeidskostenforfait, de belastingvrije som en de schijflengten. Deze techniek is gekozen om expliciet te maken dat de inflatiecorrectie wordt ongedaan gemaakt.

De Minister van Financiën,
W. Kok

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

Tabel 1

Inkomensgevolgen in guldens per jaar en in procenten van het besteedbaar inkomen voor werknemers met standaard-aftrekposten van het verhogen van het arbeidskostenforfait voor inkomsten uit tegenwoordige arbeid (van 4% naar 5% en verhoging van het maximum met f 450), het terugnemen van de inflatiecorrectie op de IB/LB/VV-schijven en het verhogen van de basisaftrek met f 425.

Bruto loon	alleenstaande		alleenverdiener		alleenstaande ouder	
5000	188	(3,9)	- 5	(- 0,1)	- 5	(- 0,1)
10 000	206	(2,6)	374	(3,9)	341	(3,6)
15 000	225	(2,0)	393	(3,1)	360	(2,8)
20 000	244	(1,7)	412	(2,6)	378	(2,4)
25 000	291	(1,6)	459	(2,4)	425	(2,2)
min. loon	323	(1,7)	491	(2,3)	457	(2,2)
30 000	316	(1,5)	484	(2,2)	451	(2,0)
35 000	315	(1,4)	484	(2,0)	450	(1,8)
40 000	315	(1,2)	484	(1,8)	450	(1,6)
45 000	315	(1,1)	484	(1,6)	450	(1,5)
50 000	278	(0,9)	484	(1,5)	450	(1,4)
60 000	278	(0,8)	490	(1,3)	448	(1,2)
70 000	278	(0,7)	490	(1,2)	448	(1,1)
80 000	278	(0,6)	490	(1,1)	448	(0,9)
90 000	303	(0,6)	516	(1,0)	473	(0,9)
100 000	133	(0,2)	441	(0,8)	369	(0,6)
125 000	133	(0,2)	388	(0,6)	337	(0,5)
150 000	133	(0,2)	388	(0,5)	337	(0,4)
200 000	133	(0,1)	388	(0,4)	337	(0,4)

Tabel 2

Inkomensgevolgen in guldens per jaar en in procenten van het besteedbaar inkomen voor bejaarden met standaard-aftrekposten van het terugnemen van de inflatiecorrectie op de IB/LB/VV.-schijven en het verhogen van de basisaftrek met f 425.

Gezinsinkomen	alleenstaande		alleenverdiener		tweeverdieners	
17 787	236	(1,6)				
20 000	236	(1,4)				
24 729	236	(1,2)	337	(1,6)	337	(1,6)
25 000	236	(1,2)	337	(1,6)	337	(1,6)
30 000	236	(1,0)	337	(1,4)	337	(1,4)
35 000	236	(0,9)	337	(1,2)	337	(1,2)
40 000	236	(0,8)	337	(1,1)	337	(1,0)
45 000	236	(0,7)	337	(1,0)	337	(0,9)
50 000	- 65	(- 0,2)	337	(0,9)	337	(0,9)
60 000	- 65	(- 0,1)	154	(0,3)	337	(0,7)
70 000	- 65	(- 0,1)	154	(0,3)	60	(0,1)
80 000	- 65	(- 0,1)	154	(0,3)	60	(0,1)
90 000	- 65	(- 0,1)	154	(0,3)	60	(0,1)
100 000	- 299	(- 0,5)	- 39	(- 0,1)	60	(0,1)
125 000	- 299	(- 0,4)	- 39	(- 0,1)	- 165	(- 0,2)
150 000	- 299	(- 0,4)	- 39	(0,0)	- 165	(- 0,2)
200 000	- 299	(- 0,3)	- 39	(0,0)	- 165	(- 0,2)

Tabel 3

Inkomensgevolgen in guldens per jaar en in procenten van het besteedbaar inkomen voor zelfstandigen met standaard-aftrekposten van het terugnemen van de inflatiecorrectie op de IB/LB/VV-schijven en het verhogen van de basisaftrek met f 425.

¹ Uitgegaan is van het ultimo augustus 1991 geraamde premiebeeld en de stand van de overhevelingstoelage voor 1992. De gepresenteerde inkomensgevolgen betreffen de directe effecten.

Fiscale winst	alleenstaande		alleenverdiener	
5 000	0	(0,0)	0	(0,0)
10 000	0	(0,0)	0	(0,0)
15 000	0	(0,0)	0	(0,0)
20 000	379	(2,4)	0	(0,0)
25 000	168	(0,9)	757	(3,6)
30 000	168	(0,8)	757	(3,2)
35 000	168	(0,7)	606	(2,3)
40 000	168	(0,6)	337	(1,2)
45 000	168	(0,5)	337	(1,0)
50 000	168	(0,5)	337	(0,9)
60 000	168	(0,4)	337	(0,8)
70 000	78	(0,2)	291	(0,6)
80 000	78	(0,1)	291	(0,5)
90 000	78	(0,1)	291	(0,5)
100 000	78	(0,1)	291	(0,5)
125 000	- 137	(-0,2)	118	(0,2)
150 000	- 137	(-0,2)	118	(0,1)
200 000	- 137	(-0,1)	118	(0,1)

Tabel 4a

Inkomensgevolgen in gulden per jaar en in procenten van het besteedbaar inkomen voor werknemers met standaard-af trekposten van het terugnemen van de inflatiecorrectie op de IB/LB/VV-schijven.

Bruto loon	alleenstaande		alleenverdiener		alleenstaande ouder	
≤ =45 000	0	(0,0)	0	(0,0)	0	(0,0)
50 000	- 134	(-0,4)	0	(0,0)	0	(0,0)
60 000	- 134	(-0,4)	- 134	(-0,4)	- 134	(-0,4)
70 000	- 134	(-0,3)	- 134	(-0,3)	- 134	(-0,3)
80 000	- 134	(-0,3)	- 134	(-0,3)	- 134	(-0,3)
90 000	- 134	(-0,3)	- 134	(-0,3)	- 134	(-0,3)
100 000	- 392	(-0,7)	- 254	(-0,4)	- 283	(-0,5)
125 000	- 392	(-0,6)	- 392	(-0,6)	- 392	(-0,6)
150 000	- 392	(-0,5)	- 392	(-0,5)	- 392	(-0,5)
200 000	- 392	(-0,4)	- 392	(-0,4)	- 392	(-0,4)

Tabel 4b

Inkomensgevolgen in gulden per jaar en in procenten van het besteedbaar inkomen voor bejaarden met standaard-af trekposten van het terugnemen van de inflatiecorrectie op de IB/LB/VV-schijven

Gezinsinkomen	alleenstaande		alleenverdiener		tweeverdieners	
≤ =45 000	0	(0,0)	0	(0,0)	0	(0,0)
50 000	- 366	(-0,9)	0	(0,0)	0	(0,0)
60 000	- 370	(-0,8)	- 370	(-0,8)	0	(0,0)
70 000	- 370	(-0,8)	- 370	(-0,7)	- 370	(-0,7)
80 000	- 370	(-0,7)	- 370	(-0,7)	- 370	(-0,6)
90 000	- 370	(-0,6)	- 370	(-0,6)	- 370	(-0,6)
100 000	- 628	(- 1,0)	- 628	(- 1,0)	- 370	(-0,5)
125 000	- 628	(-0,9)	- 628	(-0,8)	- 628	(-0,8)
150 000	- 628	(-0,8)	- 628	(-0,7)	- 628	(-0,7)
200 000	- 628	(-0,6)	- 628	(-0,6)	- 628	(-0,6)

Tabel 4c

Inkomensgevolgen in gulden per jaar en in procenten van het

bestedbaar inkomen voor zelfstandigen met standaard-aftrekposten van het terugnemen van de inflatiecorrectie op de IB/LB/VV-schijven.

Fiscale winst	alleenstaande		alleenverdiener		tweevedieners	
≤ = 60 000	0	(0,0)	0	(0,0)	0	(0,0)
70 000	- 134	(- 0,3)	- 134	(- 0,3)	- 134	(- 0,3)
80 000	- 134	(- 0,3)	- 134	(- 0,2)	- 134	(- 0,3)
90 000	- 134	(- 0,2)	- 134	(- 0,2)	- 134	(- 0,2)
100 000	- 134	(- 0,2)	- 134	(- 0,2)	- 134	(- 0,2)
125 000	- 392	(- 0,5)	- 392	(- 0,5)	- 392	(- 0,5)
150 000	- 392	(- 0,5)	- 392	(- 0,4)	- 392	(- 0,5)
200 000	- 392	(- 0,4)	- 392	(- 0,4)	- 392	(- 0,4)

Tabel 5

Inkomensgevolgen in guldens per jaar en in procenten van het besteedbaar inkomen voor werknemers met standaard-aftrekposten van het verhogen van de basisaftrek met f 425 nadat de inflatiecorrectie op de IB/LB/VV-schijven is teruggenomen.

Bruto loon	alleenstaande		alleenverdiener		alleenstaande ouder	
5 000	168	(3,5)	0	(0,0)	0	(0,0)
10 000	168	(2,1)	337	(3,5)	303	(3,2)
15 000	168	(1,5)	337	(2,6)	303	(2,4)
20 000	168	(1,2)	337	(2,1)	303	(1,9)
25 000	168	(0,9)	337	(1,7)	303	(1,6)
min. loon	168	(0,9)	337	(1,6)	303	(1,4)
30 000	168	(0,8)	337	(1,5)	303	(1,4)
35 000	168	(0,7)	337	(1,4)	303	(1,2)
40 000	168	(0,7)	337	(1,2)	303	(1,1)
45 000	168	(0,6)	337	(1,1)	303	(1,0)
50 000	213	(0,7)	337	(1,0)	303	(0,9)
60 000	213	(0,6)	425	(1,1)	383	(1,0)
70 000	213	(0,5)	425	(1,0)	383	(0,9)
80 000	213	(0,5)	425	(0,9)	383	(0,8)
90 000	213	(0,4)	425	(0,8)	383	(0,7)
100 000	255	(0,5)	510	(0,9)	459	(0,8)
125 000	255	(0,4)	510	(0,8)	459	(0,7)
150 000	255	(0,3)	510	(0,7)	459	(0,6)
200 000	255	(0,3)	510	(0,5)	459	(0,5)

Tabel 6

Inkomensgevolgen in guldens per jaar en in procenten van het besteedbaar inkomen voor werknemers met standaard-aftrekposten van het verhogen van het arbeidskostenforfait voor inkomsten uit tegenwoordige arbeid (van 4% naar 5% en verhoging van het maximum met f 450) na verhoging van de basisaftrek met f 425 en na het terugnemen van de inflatiecorrectie op de IB/LB/VV-schijven.

Bruto loon	alleenstaande		alleenverdiener		alleenstaande ouder	
5 000	20	(0,4)	- 5	(-0,1)	- 5	(-0,1)
10 000	38	(0,5)	38	(0,4)	38	(0,4)
15 000	57	(0,5)	57	(0,4)	57	(0,4)
20 000	75	(0,5)	75	(0,5)	75	(0,5)
25 000	122	(0,7)	122	(0,6)	122	(0,6)
min. loon	154	(0,8)	154	(0,7)	154	(0,7)
30 000	148	(0,7)	148	(0,7)	148	(0,7)
35 000	147	(0,6)	147	(0,6)	147	(0,6)
40 000	147	(0,6)	147	(0,5)	147	(0,5)
45 000	147	(0,5)	147	(0,5)	147	(0,5)
50 000	199	(0,6)	147	(0,4)	147	(0,4)
60 000	199	(0,6)	199	(0,5)	199	(0,5)
70 000	199	(0,5)	199	(0,5)	199	(0,5)
80 000	199	(0,4)	199	(0,4)	199	(0,4)
90 000	225	(0,4)	225	(0,4)	225	(0,4)
100 000	270	(0,5)	270	(0,5)	270	(0,5)
125 000	270	(0,4)	270	(0,4)	270	(0,4)
150 000	270	(0,4)	270	(0,4)	270	(0,4)
200 000	270	(0,3)	270	(0,3)	270	(0,3)

Tabel 7

Inkomensgevolgen in guldens per jaar en in procenten van het besteedbaar inkomen voor werknemers met standaard-aftrekposten van het terugnemen van de inflatiecorrectie op de IB/LB/VV-schijven en het verhogen van de basisaftrek met f 425. Deze tabel geeft de gecombineerde effecten als gepresenteerd in de tabellen 4 en 5.

Bruto loon	alleenstaande		alleenverdiener		alleenstaande ouder	
5 000	168	(3,5)	0	(0,0)	0	(0,0)
10 000	168	(2,1)	337	(3,5)	303	(3,2)
15 000	168	(1,5)	337	(2,6)	303	(2,4)
20 000	168	(1,2)	337	(2,1)	303	(1,9)
25 000	168	(0,9)	337	(1,7)	303	(1,6)
min. loon	168	(0,9)	337	(1,6)	303	(1,4)
30 000	168	(0,8)	337	(1,5)	303	(1,4)
35 000	168	(0,7)	337	(1,4)	303	(1,2)
40 000	168	(0,7)	337	(1,2)	303	(1,1)
45 000	168	(0,6)	337	(1,1)	303	(1,0)
50 000	78	(0,3)	337	(1,0)	303	(0,9)
60 000	78	(0,2)	291	(0,8)	248	(0,7)
70 000	78	(0,2)	291	(0,7)	248	(0,6)
80 000	78	(0,2)	291	(0,6)	248	(0,5)
90 000	78	(0,2)	291	(0,6)	248	(0,5)
100 000	- 137	(-0,3)	171	(0,3)	99	(0,2)
125 000	- 137	(-0,2)	118	(0,2)	67	(0,1)
150 000	- 137	(-0,2)	118	(0,2)	67	(0,1)
200 000	- 137	(-0,1)	118	(0,1)	67	(0,1)

Tabel 8

Inkomensgevolgen in guldens per jaar en in procenten van het besteedbaar inkomen voor werknemers-tweeverdieners met standaard-aftrekposten van het verhogen van het arbeidskostenforfait voor inkomsten uit tegenwoordige arbeid (van 4% naar 5% en verhoging van het maximum met f 450), het terugnemen van de inflatiecorrectie op de IB/LB/VV-schijven en het verhogen van de basisaftrek met f 425.

Gezamenlijk bruto loon	procentuele inkomensaanbrengverhoudingen							
	100-0		90-10		75-25		50-50	
5 000	- 5	(-0,1)	- 2	(0,0)	0	(0,0)	0	(0,0)
10 000	374	(3,9)	371	(3,9)	365	(3,8)	376	(3,9)
15 000	393	(3,1)	388	(3,0)	379	(3,0)	393	(3,1)
20 000	412	(2,6)	405	(2,5)	413	(2,6)	412	(2,6)
25 000	459	(2,4)	421	(2,2)	431	(2,2)	431	(2,2)
min. loon	491	(2,3)	460	(2,2)	442	(2,1)	442	(2,1)
30 000	484	(2,2)	494	(2,2)	450	(2,0)	450	(2,0)
35 000	484	(2,0)	484	(1,9)	517	(2,0)	469	(1,8)
40 000	484	(1,8)	488	(1,8)	522	(1,8)	488	(1,7)
45 000	484	(1,6)	499	(1,6)	526	(1,7)	506	(1,6)
50 000	484	(1,5)	503	(1,5)	531	(1,6)	581	(1,6)
60 000	490	(1,3)	469	(1,2)	540	(1,4)	632	(1,5)
70 000	490	(1,2)	472	(1,1)	512	(1,1)	630	(1,4)
80 000	490	(1,1)	476	(1,0)	521	(1,0)	630	(1,2)
90 000	516	(1,0)	480	(0,9)	531	(1,0)	630	(1,1)
100 000	441	(0,8)	509	(0,9)	568	(0,9)	555	(0,9)
125 000	388	(0,6)	349	(0,5)	619	(0,8)	555	(0,8)
150 000	388	(0,5)	358	(0,5)	448	(0,5)	555	(0,7)
200 000	388	(0,4)	377	(0,4)	411	(0,4)	266	(0,2)